

til Kursus paa Jernbaneskolen, fik fuld Løn. Samtlige Udgifter til Jernbaneskolen er 115 000 Kr. Der er 5 Kursus med 60 Elever og Stationsmestre ved hvert Kursus. Der afholdes foreløbig Elevprøve, Togbetjentprøve og Prøve til Togførereksamen, saaledes at Skolen mindst søges af 500—600 om Aaret. Fordelt paa de enkelte er Udgiften saaledes rent minimal.

Jeg vil meget anbefale, at de Elever, der kommer paa Jernbaneskolen, ogsaa faar deres Løn i den Tid, de er paa Skolen. Som jeg sagde før, er en hel Del af dem udgaaet fra smaa Hjem, og de har vanskeligt ved at klare de nødvendige Udgifter, de maa have Tilskud fra Forældrene, som i Forvejen har nok at trækkes med. Den Løn, de oppebærer i disse to Maaneder, er — det ved jeg fra personligt Kendskab til adskillige, der har været paa Jernbaneskolen — en Hjælp for dem til, at de kan blive ekviperet lidt ud i Fremtiden og Forældrene kan blive skaanet for at give dem ekstra Tilskud. Det er et saa ringe Beløb, der kan spares paa den Konto, at jeg vil haabe, at det ærede Medlem, naar han skal ud med Lygten for at finde Besparelser, maa finde andre Felter, hvor han baade med mere Ret og mere Udbytte kan faa indført Besparelser. Jeg vil ikke haabe, at den Diskussion, der i det sidste Aar er blevet ført om Overskridelsen af Bevillingen til Jernbaneskolen, har ført til en saadan Uvillie mod Skolen, at det kommer til at gaa ud over Eleverne. Det vilde være det urette Sted at lægge Skylden.

Der blev af den ærede Ordfører for Erhvervspartiet (H. O. Hansen) rettet en Kritik mod Statstjenestemændene for deres Adgang til Bierhverv. For mit personlige Vedkommende finder jeg det højst uheldigt, at Statstjenestemænd giver sig til at konkurrere med de frie, private Erhverv, og jeg er ganske sikker paa, at langt den overvejende Del af Tjenestemændene nærer den samme Opfattelse, ligesom ogsaa paa, at Organisationerne i det store og hele ser paa dette Spørgsmaal paa samme Maade. Men det ærede Medlem valgte et meget uheldigt Eksempel som Grundlag for sin Kritik. Han rettede Kritikken nedad mod de smaa Tjenestemænd, specielt mod en Ledvogter, saa vidt jeg husker oppe ved Stilling, som udførte Skomagerarbejde og derved konkurrerede med Skomagerne i den vedkommende By. Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om denne Ledvogter; de skal ses paa Baggrund af hele den Kritik, der har været fremsat overfor Ledvogterne. Vi husker alle, at det ærede Medlem Hr.

J. A. Hansen sidste Aar fremkom med et Fantasiprodukt af en Ledvogter med en Indtægt af 9 000 Kr. til 10 000 Kr. om Aaret. Den heromhandlede Ledvogter og hans Hustru har en Fællespost oppe ved Stilling. Mand og Kone skal passe den i 20 Timer i Døgnet, og vel at mærke for den Løn, der tildeles Manden, Hustruen faar ikke en Øre for sit Arbejde. Da Tjenestemandsløven blev vedtaget i September 1919, rejste Dansk Jernbaneforbund paa samtlige Ledvogteres Vegne Krav om, at der ogsaa skulde ydes Hustruen en Godtgørelse for det af hende præsterede Arbejde. Man hævdede, at Ledvogternes Løn ligger 500—600 Kr. under den Løn, som ydes Portørerne paa Stationerne, de staar i den allerlaveste Lønningsklasse af samtlige Statstjenestemænd. Det blev, den Gang denne Proces blev ført — som Jernbaneforbundet for øvrigt tabte —, hævdet fra Administrationens Side, at denne Ledvogter og hans Kone ikke var saa optaget af deres Arbejde ved Statsbanerne, at de ikke var i Stand til at fortjene noget ekstra. Jeg mener nu, at naar det ærede Medlem vil kritisere det paagældende Forhold, maa han rette sin Kritik mod den højtærede Trafikminister, der staar i Spidsen for vedkommende Etat og førte den omtalte Proces, fordi Staten lønner to Mennesker med den allerlaveste Løn og kun giver den ene af dem Løn for begges Arbejde. Kritikken er altsaa i dette Tilfælde rettet mod et forkert Sted, og jeg vil haabe, at den ærede Ordfører for Erhvervspartiet, naar han faar Ordet igen, vil give den den rette Adresse.

Ogsaa et andet æret Medlem har rettet en bestemt Kritik mod Statsbanerne og Statsbanernes Tjenestemænd og gjort det paa en efter min Formening baade haardhændet og uberettiget Maade, og det er det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem angreb baade Statens Tjenestemænd og Landsbysmedene. Jeg skal tage mig af Tjenestemændene. Det maa blive det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Sag at vaske Smedene rene; det vil sikkert blive et vanskeligere Arbejde, end det vil blive at vaske Tjenestemændene rene! Det ærede Medlem Hr. Pinstrup rettede for øvrigt en stærk Kritik baade mod Industri, Haandværk og Handel. Efter det ærede Medlems Mening er der ikke andre Samfundsklasser her paa Jorden, som har Eksistensberettigelse, end netop Landbruget. Men vi andre maa jo ogsaa bede om at være her. Der var forleden Dag et æret Medlem, som talte baade følt og smukt om de Erhverv, der vendte den aabne Ende udad mod Verden.